

Odvjetnik
Radovan Lipanović
10000 Zagreb, Gajeva 2a
E-mail: odvjetnik.lipanovic@gmail.com
Tel/Fax: 01-4812955

U Zagrebu, 28. rujna 2021. godine

Na spis posl.br.: St-83/1999 - 762

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stalna služba u Karlovcu
Karlovac

Vjerovnici ostalih obveza stečajne mase Glumina banka d.d. u stečaju:

1. Dubravka Smolčić, Zagreb, Iblerov trg 4, OIB:16570082066
2. Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14, OIB:44403573299

Ž A L B A

-vjerovnika stečajne mase, protiv Rješenja TS Zagreb
St-83/1999- 762, od 17. rujna 2021.

I./ U otvorenom zakonskom roku, vjerovnici ostalih obveza stečajne mase podnose žalbu protiv uvedno označenog Rješenja, iz svih zakonom dozvoljenih razloga a osobito radi:

- pogrešne primjene materijalnog prava
- bitne povrede odredaba postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

II./ Označenim Rješenjem nalaže se računovodstvu suda podmirenje određenih obveza stečajne mase, a temeljem podneska stečajne upraviteljice.

III./ Navedeno rješenje je u cijelosti nezakonito i to iz razloga kako slijedi:

Nije sporno da se ostale obveze stečajne mase treba namiriti, ali u Stečajnom zakonu postoje konkretna pravila kako i kojim redoslijedom, i iz kojih sredstava.

Namirenje ostalih obveza stečajne mase se vrši redom, kako koja od tražbina dopijeva, u okviru raspoložive stečajne mase.

U konkretnom slučaju žalitelji imaju potraživanje na ime sudske odluke, pravomoćne i ovršne, čime je dospijeće takve tražbine nastupilo daleko prije nego kod obveze koja se namiruje ovim pobijanim Rješenjem.

Da bi navedeno raspolaganje stečajnog upravitelja bilo moguće, mora pratiti redosljed namirenja ostalih obveza stečajne mase, te tek nakon što namiri sve prije dospjele tražbine ostalih obveza stečajne mase, može namiriti onu iz pobijanog rješenja.

Nadalje, obzirom da je navedeni novac iz kojeg se želi namiriti izdvojen prema članku 87.a, koje izdvajanje se inače vrši na završnom ročištu nakon što se okonča unovčenje mase, a ne u tijeku postupka, njime uopće ne može raspolagati stečajni upravitelj već samo stečajni sudac, nakon što zaključi stečajni postupak.

Dakle, svrha članka 87.a je da se prije zaključenja stečajnog postupka, ova sredstva „ne diraju“ upravo jer su izdvojena radi namirenja obveza koje mogu nastati nakon zaključenja postupka, tzv. predvidivih obveza. Tako i VTS, Pž-4876/04 od 27.07.2006.

U konkretnom slučaju nema zakonskih uvjeta da stečajni sudac odlučuje o meritumu iz osnova ovog Rješenja, i to iz razloga opisanih u članku 87.a st. 2. Stečajnog zakona prema kojem stečajni sudac može o izdvojenim sredstvima odlučivati tek nakon zaključenja stečajnog postupka. U konkretnom slučaju stečajni postupak nije ni blizu zaključenja, te stoga stečajni sudac nema nikakve ingerencije nad izdvojenim sredstvima stečajne mase.

Ne postoji ni jedan propis koji bi stečajnom sucu uopće dao ovlaštenje da donese odluku kao iz pobijanog Rješenja.

Tako i VTS u predmetu Pž-2703/2020 od 12.08.2012. „međutim, odredbama stečajnog zakona nije predviđeno da stečajni sudac donese posebnu formalnu odluku u obliku pisanog rješenja u kojoj bi utvrdio da ne postoje uvjeti za obustavu stečajnog postupka“

Slijedom navedenog stava VTS-a, sudac može donositi samo one odluke na koje je zakonom izričito ovlašten, u sklopu svojih nadležnosti. Očito je kako odluka iz pobijanog rješenja nije u sklopu njegove nadležnosti niti postoji zakonom propisano ovlaštenje i mogućnost sucu takvu odluku donijeti, što je i životno uvjerljivo i logično.

Sud i stečajni upravitelj u konkretnom slučaju prvo vrše deponiranje sredstva radi predvidivih obveza, a onda ih koriste za plaćanje dospjelih obveza.

Upravo zbog ovakve iskrivljene logike i nepravilnog tumačenja stečajnog zakona je stečajni upravitelj čak dostavio i prijavu nedostatnosti stečajne mase, a koju mu sud nije prihvatio.

Prema logici Stečajnog zakona, izdvajati se može samo ako su svi namireni, ne može se na užtrb dospjelih tražbina po osnovi ostalih obveza stečajne mase vršiti izdvajanje za buduće tražbine ostalih obveza stečajne mase, što proizlazi iz odredaba o namirenju.

Dakle, nakon nezakonitog izdvajanja, ide se u nezakonito namirenje, što se ne može dopustiti.

Nadalje, žalitelji ističu da su žiro računi stečajnog dužnika pod blokadom, te ovakva „transakcija“ određena Rješenjem predstavlja obračunsko plaćanje iz članka 15. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. U svakom slučaju, takva „transakcija“ je nezakonita.

Dakle, sud u konkretnom slučaju donosi Rješenje koje nije sukladno zakonu slijedom čega je evidentno da ga treba ukinuti.

Stečajni dužnik se u ovom predmetu ponaša kao da je Trgovački sud u Zagrebu, njegov račun i služba financija izvan dohvata strogih zakonskih propisa Republike Hrvatske, te koristi infrastrukturu Trgovačkog suda u Zagrebu kako bi izbjegavao provođenje pravomoćne sudske odluke i rješenja o ovrsi na štetu žalitelja, ali i drugih vjerovnika stečajne mase koji su zavedeni u očevidnik redosljeda plaćanja.

Iz predmetnog rješenja a i ostalih rješenja koja su u istoj „grupi“ potpuno je jasna intencija stečajnog dužnika koju on ni ne krije, a to je izbjegavanje podmirenja ovrhe, te selektivno plaćanje obveza prema različitim vjerovnicima.

Naime, nekim vjerovnicima se podmiruju obveze u određenom postotku, a drugima u cijelosti, pri tome ne vodeći računa o datumu dospelosti pojedine tražbine.

Tako se za određene odvjetničke usluge plaća u cijelosti a temeljem računa i zaključaka npr. St-83/1999-501, a druge djelomično.

Žalitelj ističe da u konkretnom predmetu nije bilo nikakve osnove za izdvajanje sredstava na račun Trgovačkog suda u Zagrebu, te da je stečajna upraviteljica trebala podmirivati dospjele ostale obveze stečajne mase prema datumu dospijeca, u cijelosti. Štoviše, stečajni sudac je odobrio izdvajanje iznosa od 19.743.806,55 kn, a na računu suda se nalazi iznos 22.230.375,87 kn.

Šteta koja nastaje svim vjerovnicima u konkretnom slučaju je ogromna.

Kao što smo u brojnim podnescima, prijedlozima, mišljenima isticali, stečajna masa je i više nego dovoljna za podmirenje svih obveza stečajne mase i postupka, kao i za djelomično namirenje stečajnih vjerovnika.

Dakle, u konkretnom slučaju predmetnim Rješenjem se nastoji ozakoniti potpuno nezakonita isplata i raspolaganje stečajnom masom.

Do ovakve situacije u toku stečajnog postupka nikada ne bi došlo da se stečajna upraviteljica pridržavala zakona. Do blokade žiro računa ne bi došlo da se stečajna upraviteljica pridržavala pravomoćne sudske presude i nagodbe koje je sklopila sa žaliteljima, i povrh toga žalitelji su pokazali veliki stupanj kooperativnosti a sve u cilju kako ne bi otežavali vođenje stečajnog postupka. U tom smislu su se odrekli potraživanja za kamate, višestruko su predlagali modalitete isplate tražbine a sve kako bi izbjegli situaciju da žiro račun dužnika bude pod blokadom.

Dokaz:

- uvid u spis St-83/1999

IV./ Slijedom navedenog, žalitelji

p r e d l a ž u

da drugostupanjski sud predmetnu žalbu usvoji, te da pobijano Rješenje ukine u cijelosti.

Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14,
Dubravka Smolčić Zagreb, Iblerov trg 4,
zastupan po